

2005. május 12., csütörtök

4. sürgeti, hogy a Bizottság és a tagállamok különösen igyekezzenek biztosítani, hogy
 - határozzanak meg pontos rendelkezéseket a hatékony és széles körű társadalmi részvétel biztosítására a géntechnológiával módosított szervezeteket érintő döntéshozatalban, adott esetben akár az egyezmény és annak mellékletei módosításával,
 - pénzügyi rendelkezések állandó rendszere álljon rendelkezésre a finanszírozás kiszámítható alapon történő biztosítására,
 - a megszerzett tapasztalatok alapján a teljesítési mechanizmus tovább fejlődjön;
5. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák a jogalkotási munkát az Egyezmény 9. cikkének az Európai Unión belüli végrehajtásához szükséges jogalkotási eszköz kialakítására;
6. támogatja a hasonló tevékenységű nemzetközi szervezetek és egyezmények, különösen a biológiai biztonságról szóló Cartagenai Jegyzőkönyv munkáját, azonban az Aarhusi Egyezményt tartja az illetékes fórumnak azon horizontális elvek megvitatására, amelyek a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférést, a részvételt, valamint az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést érintik;
7. sürgeti azon országokat, amelyek még nem tették meg, hogy ratifikálják a szennyezőanyag-kibocsátási és -átvételi nyilvántartásról szóló Aarhusi Egyezményt és a Kijevi Jegyzőkönyvet, valamint bátorítsák, hogy az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságán kívüli országok is igény szerint aláírhassák az egyezményt;
8. úgy véli, hogy az Európai Közösség küldöttségében részt vevő európai parlamenti képviselők alapvetően közre tudnak működni a folyamatban, és ezért elvárja, hogy legalább megfigyelői státuszban joguk legyen jelen lenni az EU almati koordinációs gyűlésein, felszólalási joggal vagy a nélkül;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Titkárságának, azzal a kéréssel, hogy juttassák azt el az összes EU-n kívüli szerződő félhez.

P6_TA(2005)0177

Éghajlatváltozás

Az Európai Parlament állásfoglalása a kormányzati szakértők éghajlatváltozásról szóló szemináriumáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek 1997. december 11-i éghajlatváltozási keretegyezményéhez (UNFCCC) csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre és a végrehajtásához szükséges alkalmazási eljárásokra, amelyeket a felek bonni (2001. július), marrakesi (2001. november), újdelhi (2002. november), milánói (2003. december) és Buenos Aires-i (2004. december) konferenciáján fogadtak el,
- tekintettel a felek tizedik konferenciájának döntésére, hogy 2005 májusában a felek számára összehívja az éghajlatváltozásra adandó, további hatékony és megfelelő válaszok kidolgozásában segítséget nyújtó kormányzati szakértők szemináriumát a csökkentéshez és adaptáláshoz kapcsolódó tevékenységekről szóló informális információcsere elősegítése érdekében; és a kormányaik által elfogadott politikákra és intézkedésekre, amelyek támogatják az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyvben már vállalt kötelezettségeik végrehajtását,
- tekintettel az éghajlatváltozással kapcsolatos állásfoglalásaira, különösen a Buenos Aires-i éghajlatváltozási konferencia eredményeiről szóló 2005. január 13-ira ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikke (5) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szöveg, P6_TA(2005)0005.

2005. május 12., csütörtök

- A. mivel az éghajlatváltozás a XXI. század egyik legnagyobb kihívása, hiszen jelentős negatív globális környezeti, gazdasági és társadalmi következményekkel bír, és várhatóan negatív hatással lesz a fenntartható fejlődésre és világszerte több millió ember megélhetésére;
- B. mivel az 1994. március 21-én hatályba lépett és mára 189 fél által ratifikált és megerősített UNFCCC meghatározza az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációjának stabilizálását célzó cselekvés kereteit az éghajlatrendszerbe való „veszélyes emberi beavatkozás” elkerülése érdekében;
- C. mivel az UNFCCC-hez csatolt Kiotói Jegyzőkönyv 2005. február 16-án hatályba lépett, miután azt 146 ország és regionális gazdasági integrációs szervezet ratifikálta, amelyek az 1990-es I. mellékletben foglalt üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 61,6%-át képviselik;
- D. mivel a Kiotói Jegyzőkönyv az I. mellékletbeli országok számára a kibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelező célokat állít fel a 2008–2012 közötti időszakra; mivel a Jegyzőkönyv megállapítja, hogy a következő időszakra szóló kötelezettségvállalás mérlegelését az első kötelezettségvállalási időszak vége előtt legalább 7 évvel kell megkezdeni;
- E. mivel a 2004 decemberében Buenos Airesben megtartott felek tizedik konferenciája (COP-10) úgy határozott, hogy 2005 májusában összehívja a kormányzati szakértők szemináriumát (SOGE), amelynek célja a résztvevők közötti információcsere elősegítése a csökkentéshez és adaptáláshoz kapcsolódó tevékenységekről, illetve a már vállalt kötelezettségek végrehajtását támogató politikákról és intézkedésekről;
- F. mivel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának fő felelőssége a fejlett országokat terheli, és ezért vezető szerepet kell játszaniuk a kibocsátások csökkentésére irányuló folyamatban; mivel az Európai Parlament következetesen kérte, hogy az EU őrizze meg ezt a vezető szerepét;
- G. mivel a Kiotói Jegyzőkönyv célkitűzései az éghajlatváltozással kapcsolatos globális stratégia alapfeltételei, ugyanakkor a 2012 utáni időszakra hamarosan további célokat kell meghatározni, elősegítendő az alacsony széntartalmú energiaforrásokba, az üvegházhatású gázok alacsony kibocsátási szintjét biztosító technológiákba és a megújuló energiaforrásokba való befektetések biztonságát, és elkerülendő az összeegyeztethetetlen energetikai infrastruktúrába való befektetéseket; mivel az éghajlatváltozás kezelése a lisszaboni menetrend által meghatározott célokkal összhangban lévő innovációs lehetőségeket és ösztönzőket is magában rejt;
- H. mivel az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv keretében is célul kellene kitűzni a globális felmelegedés növekedésének az iparosodás előtti szintet legfeljebb 2° C-kal meghaladó értéken való megállítását;
- I. mivel a közelmúlt tudományos jelentései szerint a +2 °C-os határ átlépésének veszélye körülbelül 85%, amennyiben az üvegházhatást okozó gázok koncentrációját 550 ppm-en (szén-dioxid-egyenértékben) stabilizálják, és mintegy 50%, ha ez a szint 450 ppm marad; mivel a jelentések hangsúlyozzák, hogy a világnak a korábban becsültnél talán jóval kevesebb ideje van az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, amennyiben el akarja kerülni, hogy a globális átlagos hőmérséklet-emelkedés nagyobb legyen, mint 2 °C az iparosodás előtti szinthez képest, és ezáltal megelőzze az éghajlat veszélyes mértékű megváltoztatását; mivel ez a közeljövőben szükségessé teheti a jelentősebb üvegházhatást okozó gázokat kibocsátók körében a kibocsátás nagyobb korlátozását, ezáltal is hangsúlyozva a széles körű, globális erőfeszítések fontosságát;
1. üdvözli a kormányzati szakértők szemináriumának összehívásáról Buenos Airesben hozott döntést; sajnálja azonban, hogy az EU delegációjának erőfeszítései ellenére a felek tizedik konferenciája csak igen szűk körű megbízást fogadott el a találkozóra;
 2. szilárd meggyőződése, hogy az Európai Uniónak meg kell őriznie vezető szerepét az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítések terén; hangsúlyozza, hogy az EU éghajlat-politikájának hazai alátámasztásához hármass megközelítésre lesz szükség: az EU-gazdaság energiaigényességének éves 2–2,5%-os csökkentése, az alternatív energiaforrások arányának jelentős növelése a teljes energia-összetétel-

2005. május 12., csütörtök

ben és a fenntartható energiaforrások területén folytatott K+F tevékenység támogatásának nagymértékű növelése; hangsúlyozza, hogy a közlekedési ágazat nagy kihívást jelent, és innovatív, új politikára van szükség a közúti, a légi és vízi közlekedésből származó kibocsátás csökkentésére, továbbá szorgalmazza, hogy a Bizottság tegyen javaslatot e problémák költséghatékony megoldására;

3. üdvözlöi a 2005. március 22–23-i, brüsszeli Európai Tanács által elfogadott következtetéseket, különösen azt, hogy 2020-ra a fejlett országok csoportjára nézve a csökkentési célokat 15–30%-ban határozták meg; sajnálja azonban, hogy az Európai Tanács a hosszabb távú csökkentésre vonatkozó célokra semmilyen javaslatot nem tett, és javasolja, hogy 2050-re 60–80% nagyságrendű csökkentést tegyenek kötelezővé;

4. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Európai Unió részéről a következő kormányzati szakértők szemináriumán olyan javaslatokat terjesszenek elő a jövőbeli szabályozásra, amelyek összhangban állnak az EU azon célkitűzésével, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését az iparosodást megelőző szinthez képest 2 °C-on belül kell tartani, utalva arra, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának az elkövetkező két évtizeden belül kell elérnie a legmagasabb szintet, és amelyek tiszteletben tartják a méltányosság, a fenntarthatóság, a felelősség és a cselekvésre való képesség vagy lehetőség elvét;

5. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek javaslatot a Kiotói Jegyzőkönyvre épülő, valamint környezetvédelmi újításokon és környezettechnológiák fejlesztésén alapuló olyan jövőbeli stratégiára, amely különösen az energia- és közlekedési szektorokat célozza, és hogy élvezzen ez különleges elsőbbséget a vonatkozó politikai kezdeményezéseken belül, így például a környezettechnológiai cselekvési terven, a hetedik kutatási keretprogramon stb. belül; erőfeszítést kell tenni számos országgal, kiváltképp az élenjáró fejlődő országokkal való együttműködésre;

6. ragaszkodik ahhoz, hogy a kormányzati szakértők szemináriuma összpontosítson arra, hogyan lehetne az UFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv keretében hatásos és megfelelő választ kidolgozni az éghajlatváltozásra a 2012 utáni időszakra; kéri, hogy a szeminárium eredményeiről tegyenek közzé írásos jelentést, tekintettel a 2005-ben kezdődő, a 2012 utáni kötelezettségvállalási időszakra vonatkozó tárgyalásokhoz nyújtandó hivatalos visszacsatolásra;

7. úgy véli, hogy a jövőbeli szabályozásnak a következőkön kellene alapulnia: közös, de differenciált felelősségvállalás, folytatódó és nagyobb mértékű kibocsátáscsökkentés, több ország bevonása a kibocsátáscsökkentésbe különös tekintettel egyrészt az USA-ra, másrészt Kínára és Indiára, illetve más élenjáró fejlődő országra; ezért szorgalmazza, hogy a Bizottság és a tagállamok a nemzetközi partnerekkel – kiváltképp az USA-val, Indiával és Kínával – folytatott párbeszéd során hangsúlyozzák az éghajlatvédelem szükségességét;

8. úgy ítéli meg, hogy a nemzetközi szinten versengő cégek, különösen a nagy energiaigényű ágazatok esetében a jövőbeli nemzetközi csökkentési célokat ágazati szempontból kell megközelíteni, így nemzetközi szinten is biztosítva az egyenlő esélyeket; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárgyalásaikba vonják be ezt az ágazati megközelítést;

9. felismeri annak veszélyét, hogy az élenjáró fejlődő országokban növekedhet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása, mivel az I. mellékletben részt vevő országok e gázok csökkentésére törekuszenek;

10. kéri a Kiotói Jegyzőkönyvet eddig nem ratifikáló országokat, hogy ezt minél hamarabb tegyék meg; kéri az USA-t és Ausztráliát, hogy gondolják át újra a kimaradás melletti döntésüket, és első lépésként csökkentsék kibocsátási szintjüket az 1990-es szintre, ezzel eleget téve az UNFCCC szerinti kötelezettségvállalásuknak;

11. kéri a Bizottságot, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos jövőbeli politikák költségeiről és hasznairól szóló valamennyi jelentésében vegye fontolóra olyan határokon alkalmazandó kiigazító intézkedések elfogadását azon versenylények ellentételezésére, amelyek a szénkényszertől mentes iparosodott országok termelői számára adottak;

12. ragaszkodik a fejlődő országokban bevezetendő kiigazító intézkedésekhez nyújtandó, emelt szintű anyagi segítség szükségességéhez, különös tekintettel a legkevésbé fejlett országokra; hangsúlyozza továbbá, hogy a gazdasági fejlődéshez valamennyi fejlődő országnak joga van; felismeri azonban, hogy a fejlődő országoknak nem feltétlenül kell megismételniük az ipari országok szennyező gyakorlatát, és az EU-nak szigorú mechanizmusokat kell létrehoznia – például az EU-tagállamok exporthitel ügynökségein keresztül –, hogy a fejlődő országok energia- és közlekedési ágazataiban támogatást nyújtsanak a technológiai előrelépéshez, ezáltal ösztönözve az alacsony szénigényű fejlődést;

2005. május 12., csütörtök

13. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek mérhető lépéseket az alacsony szénigényű gazdaság felé; tapasztalataik és legjobb gyakorlataik megosztására ösztönzi a tagállamokat mind egymással, mind a világ más államaival;
14. felhívja a közelgő angol és osztrák elnökséget, hogy tartsák, sőt fokozzák az éghajlatváltozás kérdésre irányuló lendületet, és növeljék az elkötelezettség szintjét és a nemzetközi partnerek számát a folyamatban;
15. utasítja Elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és parlamentjének és az UNFCCC titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt juttassa el az összes EU-n kívüli szerződéses félhez.

P6_TA(2005)0178

A szudáni helyzet

Az Európai Parlament állásfoglalása Szudánról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának összes vonatkozó határozatára, beleértve a szudáni helyzetről szóló, 1593(2005) sz. határozatot és az 1564(2005) sz. határozatot, amely alapján 2005. január 25-én, a darfuri helyzettel foglalkozó nemzetközi vizsgálóbizottság az ENSZ főtitkárának benyújtotta jelentését,
 - tekintettel az ENSZ és a szudáni kormány közötti megegyezés eredményeként 2004. augusztus 5-én létrejött darfuri cselekvési tervre,
 - tekintettel a szudáni kormány és a Szudáni Népi Felszabadító Mozgalom/Hadsereg (SPLM/A) között 2005. január 9-én Nairobiban aláírt átfogó békemegállapodásra,
 - tekintettel az Európai Parlament 2004. szeptember 16-i, a szudáni humanitárius helyzetről szóló állásfoglalására⁽¹⁾ és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlése által 2005. április 21-én elfogadott, a szudáni helyzetről szóló AKCS–EU 3777/05 számú állásfoglalásra,
 - tekintettel az ENSZ 2005. április 26-i jelentésére a szudáni helyzetről,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 108. cikke (5) bekezdésére,
- A. mivel a békemegállapodás az alábbiakról rendelkezik: a fegyveres erők szétválasztása, délről két és fél éven belül 91 000 fős kormánycsapat, északról pedig 8 hónapon belül az SPLA kivonása, valamint az olaj egyenlő elosztása és választások 3 év múlva;
- B. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1593. sz. határozatában úgy döntött, hogy a 2002 júliusától Darfurban fennálló helyzetet a Nemzetközi Büntetőbíróság ügyészének hatáskörébe utalja;
- C. mivel a naivashai békemegállapodás 2004. december 31-én történt aláírása örvendetes tény, de Darfurban továbbra is folytatódik mindkét oldalon az erőszak, a kormány légitámadásokkal megszegi a tűzszüneti megállapodást, nem oszlatja fel a Janjaweed milíciát, és nem állítja ezeket a felelősöket bíróság elé; mivel aggódik amiatt, hogy a lázadók az utóbbi időben drámai gyakorisággal szegték meg a tűzszünetet;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2004)0012.